

Lucia Jad'ud'ová (13 rokov)

DIAGNÓZA PUŠKIN

Osoby

Asja Gončarovová – švagriná Puškina (26 rokov)

Natália Gonačarovová-Puškinová – manželka Puškina (25 rokov)

Koko Gončarovová-d'Anthés – švagriná Puškina a manželka d'Anthésa (29 rokov)

Alexander Sergejevič Puškin – (37 rokov)

George d'Anthés – švager Puškina a manžel Koko (25 rokov)

Barón van Heeckeren - nevlastný otec d'Anthésa (57 rokov)

Hlas z televízora

Dej hry zachytáva posledné 4 mesiace života A. S. Puškina a pár dní po jeho smrti. Je prenesený do súčasnosti a snaží sa objasniť súkromný život tohto veľikána ruskej literatúry na základe dostupných faktov. Je štylizovaný.

Napísala Lucia Jad'ud'ová, 13 rokov
Banská Bystrica

1. scéna**Alexander Sergejevič Puškin****Natália Gončarovová- Puškinová****Vila Puškinovcov****Natália:** (sedí, lakuje si nechty)**Puškin:** (prichádza rozčúlený, nesie noviny) Môžeš mi vysvetliť, čo to má znamenať?
(hodí noviny Natálii)**Natália:** (nechápavo pozerá, začína si pomaly čítať pre seba)**Puškin:** Rozumieš, čo sa ťa pýtam?**Natália:** (nechápavo sa pozerá)**Puškin:** (prstom ukáže na fotku v novinách a nahlas prečíta) Podvádza krásna Natália Puškina s d'Anthésom? Došlo tejto krásnej hlavičke, čo tam píšu? Ved' tu sa mi vysmievajú, že som paroháč! No, to je neslýchané.**Natália:** Nič také nepíšu. A je to len nevinná otázka.**Puškin:** Ty si ozaj skvelá Natália. Krásna, ale kde si bola, keď Pán Boh rozum rozdával? Asi posledná v rade.**Natália:** Alexander, prečo si taký sarkastický?**Puškin:** Ty snád poznáš takéto slovo? Ale na druhej strane som vlastne dobrý učiteľ, keď vieš už správne používať cudzie slová.**Natália:** Keď si v takejto nálade, nemá zmysel sa s tebou rozprávať. (berie si lieky)**Puškin:** Najlepší je útek. Máš pravdu. Ale nemysli si, že sa z toho vyviečieš. Takže čo to má znamenať s tým d'Anthésom? Všetci si všimli, že si s ním nejako často. Len ja som bol ako slepý. Ako ma mohlo napadnúť, že ti ani štyri deti nezabránia v tom, aby si flirtovala s kadekým.**Natália:** Alexander, ty vieš všetko tak zveličiť. Ved' je to len obyčajná fotka. Nikoho takéto veci nezaujímajú. (vstala)**Puškin:** No pravdaže. Tebe asi nedošlo, že tieto noviny majú najväčší náklad v Rusku. Nerozumieš, že sú mienkotvorné? Tak je niečo medzi vami alebo nie?**Natália:** Kedy by som asi tak mala mať milenca pri štyroch deťoch? Ved' Natálka má len osem mesiacov. Na to si nepomyslel?**Puškin:** Tak to je výborné! Nakoniec som ja na vine nie? Ako ináč! Ja som ten zlý. Ja som ten, ktorý má s každým konflikt. A naša Natália je proste svätá. Už len gloriolu nad hlavu nakresliť. Ale to by asi nebolo cool. Dobre som použil toto slovo?**Natália:** Alexander, keď sa upokojíš, rada sa s tebou porozprávam o čomkoľvek.
(odchádza)**Puškin:** Pravdaže! Každá diskusia končí твоjím útekom k deťom. Ja hlupák, načo som si bral takú mladú ženu. Dvanásť rokov nie je taký veľký rozdiel. Len kto mohol tušiť, že je tak neskonale naivná. Keď som si nemohol pomôcť. (nalieva si tvrdý

alkohol) Tá jej krása, tá jej milota, je mi večnou inšpiráciou. Keď som pri nej, neskonale ju milujem. Ale ako ma vie mučiť!

2. scéna

Alexander Sergejevič Puškin

Asja Gončarovová

Vila Puškinovcov

Asja: S kým sa rozprávaš?

Puškin: S mojím druhým ja.

Asja: Alexander, nemal by si toľko piť. Nedokážeš potom písať.

Puškin: Asja, ja nedokážem písať, až keď som opitý. A dnes sa mi to ešte nepodarilo. Som len rozčúlený! Pozri sa na toto! (ukáže noviny)

Asja: (ani sa do nich nepozrie) Čítala som. Ešte si si na to nezvykol? Moja sestra je veľmi atraktívna, preto ju radi fotia a píšu o nej. Píšu o nej ale preto, že je tvojou manželkou. Okrem toho, závidia ti.

Puškin: (nepočúva ju) Ty budeš určite vedieť. Majú tí dvaja niečo spolu?

Asja: Myslíš Natália a George?

Puškin: (rozčúlene) Ty d'Anthésovi hovoríš George?

Asja: A ako by som mu mala hovoriť? Snáď nie pán barón d'Anthés. Prednedávnom sme si potykali.

Puškin: (rozhorčene) To hádam nemôže byť pravda. A ja o ničom neviem?

Asja: A čo to má s tebou? Nie som tvoj majetok, a okrem toho tie mantinely v našom vzťahu si určil ty.

Puškin: Asja, (naleje si ďalší pohárik) vieš o tom, že si moja milovaná švagriná.

Asja: (dôrazne) Alexander, ja to viem. Natália je tvoja milovaná manželka, ja som tvoja milovaná švagriná a Koko je tiež tvoja milovaná švagriná.

Puškin: (žartovne) Tu som počul žiarlivý tón.

Asja: (urazene) Vieš veľmi dobre, ako to je s nami.

Puškin: (zaliečavo) Asja, si môj anjel strážny, moja bohyňa myšlienok, utešiteľka túžob, najväčšia láska medzi mojimi láskami...

Asja: (skáče mu do reči) Šašo! Po toľkých rokoch to na mňa už nepôsobí.

Puškin: Ty si ma snáď prestala ľúbiť?

Asja: Čo to má spoločné s láskou? Milujem ťa! No, nemám síl ti všetko tolerovať.

Puškin: Asja, miláčik, ja ťa veľmi potrebujem. Nemôžem za to, aký som. Gény neoklameš.

Asja: Alexander, stále sa vyhováraš na gény, keď robíš, čo nie práve správne. Mal by si sa radšej viac sústrediť na prácu. Máš obrovský talent od Boha, čo by iní za

to dali a ty sa zaoberáš hlúpostami, čo napíše nejaký malý človečik v novinách. Veď to je len obyčajná závišť.

Puškin: Asja, ja si nemôžem pomôcť. Všade, kde sa pozriem do novín, všade je moje meno alebo Natáliine. Nemôžem si to nevšímať. Mám pocit, že všetci sa voči mne spikli.

Asja: Alexander, spamätaj sa. Keď potrebuješ, chod' na vidiek. Ale konečne začni písať.

Puškin: Keby sa mi dalo. Veľa rozmýšľam. Zdá sa, že s mojím životom to ide dolu kopcom ako s našou krajinou.

Asja: Všetko si berieš príliš k srdcu. Krajinu nespasíš a podľa mňa život máš dobre nastavený.

Puškin: Prestávam snívať. Žijeme si nad pomery. Stále sa len zaoberám, či sú zaplatené účty, či mi dostatočne zaplatia. Je to veľmi ubíjajúce. Všetko sa točí len okolo peňazí.

Asja: Alexander o čom je to tento krát? Tvorivá kríza alebo depresia?

Puškin: Nevieam. Vlastne neviem či žijem život správne a či ho žijem naplno. Na tvorbu potrebujem impulzy. Nedostávajú sa mi. Kultúra akoby sa vytrácala. Bojím sa, že sa rútime do záhuby.

Asja: Čo nedáš tieto myšlienky na papier?

Puškin: Myslíš, že to stačí?

Asja: Bol si dnes s deťmi?

Puškin: A mám čas?

Asja: Tie tvoje výhovorky...

Puškin: Ráno, keď idú z domu ešte spím a večer keď prídem oni už spia. A keď som náhodou poobede doma, Natália s nimi behá po obchodoch.

Asja: Výhovorky!

Puškin: (rozčúlene) O čo ti ide?

Asja: Ty nevidíš, že znovu padáš do depresie? Toto jediné ťa vie naštartovať!

Puškin: (urazene) Vo vlastnom dome nemá človek pokoja. (odchádza)

3. scéna

Barón van Heeckeren

George d'Anthés

Spoločenská akcia

Heeckeren: (prichádza s d'Anthésom, vyčítavo) George, ty si sa musel zblázniť! Taká provokácia a ešte v médiách.

d'Anthés: Otče, čo mi vlastne vyčítaš?

- Heeckeren:** Ten článok je veľmi problémový. O fotkách už ani nebudem hovoriť. Prebrali ho všetky médiá a to môže byť riadne nepríjemné.
- d'Anthés:** Ty vieš veľmi dobre, že na takýchto akciách môžu vzniknúť akékoľvek fotky.
- Heeckeren:** George, toto nie sú akékoľvek fotky. Môžu z nich vydedukovať, že máš pomer s Puškinovou.
- d'Anthés:** Otče, ale to je nezmysel. S Natáliou som potreboval dohodnúť pár pracovných schôdzok s dôležitými ľuďmi. Veď vieš, že je najlepší sprostredkovateľ. Má všade otvorené dvere. Ona ma dokonca dokáže dostať k prezidentovi.
- Heeckeren:** Ale to neznamená, že si nedáš pozor pred novinármi a hlavne fotografmi.
- d'Anthés:** (dôrazne) Ale ty vieš, aká je pravda!
- Heeckeren:** Verejnosť ju nepozná. Puškin je celý bez seba. Vyvádza ako zmyslov zbavený. Treba ho upokojiť, lebo z tých obchodov nakoniec nič nebude.
- d'Anthés:** Čo teda navrhuješ?
- Heeckeren:** (rozmyšľa) Ako ďaleko si s tou Puškinovou švagrinou? Ako sa volá?
- d'Anthés:** Koko, teda Jekaterina.
- Heeckeren:** (rozmyšľa, s úsmevom) Mám pocit, že by mohla byť reprezentatívnou manželkou. Čo ty na to?
- d'Anthés:** (víťazoslávne) Vlastne o tom uvažujem už dávnejšie.
- Heeckeren:** Myslíš, že by prijala ponuku na sobáš?
- d'Anthés:** (s úsmevom) Bude v siedmom nebi, o to sa už postarám!
- Heeckeren:** Svadbu vám zaplatím. (hrdo) Vieš, že s tým nemám problém!
- d'Anthés:** Ďakujem! Tak, aký ďalší postup navrhuješ?
- Heeckeren:** (rozmyšľa) George, toto je veľmi horúca téma! Puškin je nevyspytateľný. Môže narobiť veľa zla. Keď budeme neopatrní, môžeme prísť o veľké peniaze. Takže, najlepšia by bola rýchla svadba, (s úsmevom) s tou tvojou Koko. Zajtra sa postarám, aby vás nafotili a potom poskytnete vyhlásenie pre médiá. Páči sa ti taký postup?
- d'Anthés:** (s úsmevom) Máš môj obdiv!!! Ešte sa veľa musím od teba učiť!
- Heeckeren:** (spokojne) Tak dohodnuté! Ty sa choď porozprávať s Koko a naplánuj ostatné. Ja to zatiaľ vyriešim s tým žiarlivcom Puškinom.
- d'Anthés:** (sarkasticky) Úprimnú sústrasť! (odchádza)

4. scéna

Barón van Heeckeren
Alexander Sergejevič Puškin
Asja Gončarovová

Spoločenská akcia

Puškin: (prichádza s Asjou, rozpráva, nesie pohár s alkoholom)

- Asja:** (obdivne počúva Puškina, nesie tanier s jedlom)
- Heeckeren:** Na slovíčko, pán Puškin! (k Asji) Ospravedlníte nás na chvíľu, slečna Gončarovová?
- Asja:** (s úsmevom) Bez problémov! (k Puškinovi) Nájdeš ma v záhrade.
- Puškin:** (usmeje sa na Asju a prikývne, k Heeckerenovi posmešne) Á, pán barón!
- Heeckeren:** (zvýšeným tónom)Pán Puškin, som veľvyslanec Holandského kráľovstva v Rusku a titul barón tu nepoužívam.
- Puškin:** (ironicky) Ozaj? A Holandské kráľovstvo tuší, čo tu má za veľvyslanca?
- Heeckeren:** (ignoruje ironickú poznámku) Pán Puškin, chcel by som dať na pravú mieru to mediálne nedorozumenie.
- Puškin:** (bez záujmu, pije) Počúvam pán barón. S akou teóriou prichádzate?
- Heeckeren:** Pán Puškin, môj syn požiadala vašu švagrinú Koko o ruku a ona súhlasila. Tie fotky vznikli v čase, keď môj syn túto radostnú správu oznamoval vašej pani manželke.
- Puškin:** (neveriac) Môžete mi to zopakovať? Ja som asi dobre nerozumel!
- Heeckeren:** Pán Puškin, môj syn bude mať svadbu s vašou švagrinou Jekaterinou Gončarovovou, sestrou vašej pani manželky.
- Puškin:** (prekvapene) Tak na toto nemám slov. (rozčúlene) Nechápem prečo mi to oznamujete vy, a až po takomto mediálnom škandále.
- Heeckeren:** Nevieť čo mám na to povedať.
- Puškin:** (dôrazne) Aha, tak vy neviete čo na to máte povedať? (zúrivo) Niekoľko dní vláčia moje meno po všetkých médiách, celý svet sa mi vysmieva a nakoniec sa dozviem takúto banálnu vec.
- Heeckeren:** Pán Puškin, nemám moc nad médiami a ani vy. Médiá vypichnú vždy to, čo im vyhovuje a hlavne čo im prinesie zisk a na margo: svadbu dvoch ľudí by som si nedovolil nazvať banálna vec.
- Puškin:** Takže, čo teraz bude?
- Heeckeren:** (s víťazným úsmevom) Svadba! Pripúšťam, že skôr ako ju plánoval môj syn, ale predpokladám, že utíši tlak médií. Je to v našom, ale aj vašom záujme! Ešte raz zdôrazňujem, že naše záujmy sú v tejto veci spoločné a ponúkam vám ruku na zmierenie! (podáva Puškinovi ruku)
- Puškin:** (s úžasom) Toto je na mňa priveľa! (vypije na dúšok alkohol, odmieta podať ruku, berie si ďalší plný pohár)
- Heeckeren:** (s úsmevom odchádza)

5. scéna

Koko Gončarovová-d'Anthés
Alexander Sergejevič Puškin

Spoločenská akcia

- Koko:** (prichádza, je šťastná) Tak čo švagrík, zablahoželáš mi?
- Puškin:** (nahnevane, pije)Na toto tvoje ex tem po re nemám slov!
- Koko:** Ale môj milovaný, priznaj, že žiarliš! Strácaš kontrolu nad svojím háremom.
- Puškin:** (udivene) Ako ty môžeš byť Natalina a Asjina sestra? Nehnevaj sa, si ako z divých vajec!
- Koko:** (teatrálne) Ó, pre mňa je to veľký kompliment, keď sa pán veľký spisovateľ uchýlil k takýmto slovám!
- Puškin:** Koko, čo na ňom vidíš?
- Koko:** (nadšene) Jednoducho je skvelý! Je mladý, ambiciózný, úspešný, v spoločnosti obľúbený, čaká ho veľká budúcnosť. Alexander, ty vieš veľmi dobre, že som k vám prišla bývať aby som sa dobre vydala. Ten románik s tebou bol úlet. (vyčítavo) Nevydávala by som sa, keby si sa vedel rozhodnúť. Natáliu by som ešte prežila,(dôrazne) ale Asju nikdy! (vyčítavo) V skutočnosti miluješ len ju! To je neuveriteľne ponižujúce!
- Puškin:** (chlácholivo) Koko, čo to rozprávaš? Niečo si namýšľaš. Nevydávaj sa!
- Koko:** (rozčúlene) Počúvaj Alexander, ja nie som naivná ako moje sestry a tak isto Nie som fanynkou tvojho diela, aby som si ťa idealizovala! Veľmi dobre viem, Čo stváraš a pre mňa je veľké vykúpenie, že sa vydávam za Georgea. (vezme Puškinovi pohár, vypije celý obsah, vracia prázdny tovar)
- Puškin:** (urazene) Nerátaj, že prídem na svadbu!
- Koko:** (vzdorovite) No, nezbláznim sa!
- Puškin:** (ľútostivo) Prečo sa to dozvedám ako posledný?
- Koko:** Život to tak zariadil!
(tma, zmena scény)

6. scéna

Alexander Sergejevič Puškin

Asja Gončarovová

Vila Puškinovcov

- Puškin:** (rozčúlene) Asja! Asja!
- Asja:** Snád' nehorí? (prichádza)
- Puškin:** (útočne) Ty si o tom vedela?
- Asja:** (nechápavo) Mohol by si byť konkrétny?
- Puškin:** (netrpezlivo) Že si Koko berie d'Anthésa?
- Asja:** Nevedela, ale tušila.
- Puškin:** Tak to je dobré! Nakoniec ja som jediný, čo nič nevie.
- Asja:** Alexander, ty chceš vedieť len to čo ti vyhovuje. Stále sa ti niečo v hlave rojí, si roztržitý, duchom neprítomný a potom nepočúvaš.

- Puškin:** (nepočúva) Veď ja som tu vlastne piate kolo u voza.
- Asja:** Ako si sa to dozvedel? (hlasnejšie) Počúvaš ma?
- Puškin:** (nepočúva ju) Čo si vravela?
- Asja:** (dôrazne) Ako si sa dozvedel, že si Koko berie d'Anthésa?
- Puškin:** Jednoducho! (znechutene) Od toho slizkého Heeckerena.(teatrálne) Fúj! Ešte teraz sa mi z neho dvíha žalúdok.
- Asja:** Ty myslíš nevlastného otca d'Anthésa? Toho Heeckerena?
- Puškin:** (netrpezlivo) Pravdaže toho Heeckerena. Poznáš snáď iného? (posmešne) Vraj barón a vraj veľvyslanec a okrem toho, čo je to za podnik ten d'Anthés a Heeckeren? Veď d'Anthésovi rodičia ešte žijú.
- Asja:** (rozmýšľa) Niečo som započula, že Heeckeren nemá deti a chcel, aby jeho majetok prešiel na človeka, ktorého si sám vyberie. Ale podrobnosti ozaj neviem.
- Puškin:** To sa nezmohol za celý život aspoň na jedno nemanželské dieťa?(posmešne) Babrák! A okrem toho Holanďan si adoptuje Francúza. Holý nezmysel! Ešte by som pochopil keby dieťa, ale dospelého?
- Asja:** Alexander, to je ich vec. I keď kadečo sa o Heeckerenovi hovorí. (rozmýšľa) Kto vie, čo je na tom pravdy?
- Puškin:** (nepočúva) Je to starý zhýralec a smilník, zahľadený do seba. A vrane k vrane sadá a rovný rovného si hľadá. Kto vie, či nemá niečo aj s d'Anthésom.
- Asja:** (zhnusene) Ty vieš byť občas poriadne nechutný!
- Puškin:** (nazlostene) Nebuď taká puritánska. A okrem toho, už ani doma si nemôžem povedať vlastný názor?
- Asja:** (zaliečavo) Veď som nič také nepovedala! Tak sa už nezlosti!
- Puškin:** Veď sa nezlostím!
- Asja:** (rozmýšľa) Alexander, teba však škríe niečo iné, a to, že sa ide Koko vydávať!
- Puškin:** Ale kde? (posmešne) Nech si robí, čo chce! Mňa zlostí, že moje meno je vláčené po médiách.
- Asja:** (ironicky) Pravdaže! Tvoj povestný egoizmus! Nezaujímá Ťa, že Natália bola neprávom obvinená?
- Puškin:** Asja, keď obhajujem svoje práva, je to podľa teba egoizmus?
- Asja:** Mal by si obhajovať aj práva svojej ženy! (rozhorčene) A prestaň už s tými rečami! Bolí ma z toho hlava.
- Puškin:** To je výborné. Jednu bolí hlava, druhá behá po nákupoch a po akciách a tretia sa ide vydávať za šeredného adoptovaného Francúza. A na mňa tu nikto nepomyslí.
- Asja:** (prichádza k Puškinovi, zmierlivo) Ach, ty môj chudáčik!

7. scéna

O mesiac

Asja Gončarovová

Alexander Sergejevič Puškin

Koko Gončarovová - d'Anthés

Natália Gončarovová - Puškinová

Vila Puškinovcov

Puškin: (prichádza v dobrej nálade) Dievčatká moje! Koko, aj ty si tu! Omrzeli ťa manželské radovánky?

Koko: (so smiechom) Ale, ale, pán spisovateľ! Ty si to dnes nejako roztočil.

Puškin: (dôležite) S agentom sme trochu oslavovali. Štátna zákazka je vo vrecku! (teatrálne) Prijímam gratulácie! A vy si choďte kúpiť niečo na seba! (podáva Natálii kreditnú kartu)

Asja: No vidíš, ja som ti vravela, že to dostaneš.

Koko: (uštípačne) Snáď by sme mali gratulovať Natálii. Čo keby si sa jej poďakoval za zákazku? (k Natálii) Neusmievaj sa tak pribľblo. (dôraznejšie) Veď mu to konečne povedz!

Natália: Koko, nechaj to tak.

Puškin: O čom to tu hovoríte?

Asja: Poďme radšej oslavovať.

Puškin: (k Asji) Ale počkaj, počkaj. (ku Koko) Niečo si začala, tak to dokonči.

Koko: Nerob so seba hlupáka. Nepristane ti to.

Natália: Prepáčte, počujem plač v detskej izbe. (uteká z miestnosti)

Puškin: Loď sa asi potápa , keď moja milovaná manželka uteká preč! (ku Koko) Tak von s tým Koko! (ironicky) Aby ti to náhodou nevyrazilo bok.

Koko: (provokačne) Chceš počuť pravdu?

Asja: (výhražne) Koko!

Koko: (k Asji, dôrazne) Prestaň ho už chrániť! Nech vie aká je realita!

Puškin: (so záujmom) Vidím, že ide byť hodina pravdy! (potešene) Aké vzrušujúce! Čo keby sme si na oslavu tejto chvíle naliali malý drink? (nalieva alkohol do slávnostných pohárov)

Koko: Alexander, tieto tvoje pózy sa úžasne čítajú v románoch, ale sú katastrofálne nepríjemné v reálnom živote. Ale keď chceš počuť pravdu, ja ti to poviem.

Asja: (šepká Koko) Z tohto bude škandál! Dnes nie je pripravený.

Koko: (šepká Asji) On nebude nikdy pripravený. Tak je to jedno.

Puškin: (prináša poháre s alkoholom) Pripime si na túto chvíľu veľkej pravdy!

Koko: Si spokojný? Ideme podľa tvojho scenára.

Puškin: Počúvam, švagrínká! Vidím, že ťa manželstvo zmenilo.

- Asja:** (rozčúlene) Vy dvaja sa už spamätajte!
- Koko:** (provokačne) Čo žiarliš, sestrička, že sa náš veľký Puškin venuje viac mne ako Tebe?
- Puškin:** (s pobavením sleduje hádku švagrín) Dievčatká, hádam sa mi tu nepobijete? Snažím sa spravodlivo rozdeľovať čas medzi moje lásky.
- Koko:** (znechutene) Alexander, aký ty vieš byť necitlivý. S jednou sa oženiš, a ostatné chceš vlastniť tiež. Celé, celučičké. Každá so sestier Gončarovových ti robí nejakú službičku, aby si ty mohol vystupovať ako (vznešene) IKONA RUSKA, PÁN DOKONALÝ.
- Asja:** (dôrazne) Tak už dost!
- Puškin:** (ironicky) Práve teraz som sa začal baviť a ty to chceš stopnúť?
- Asja:** Toto divadlo nikomu neprospeje. (Asja odchádza)
- Puškin:** (pobavene) Ďalšia to nevydržala s nervami. (vyčítavo) Koko, ako si sa vydala za toho nemožného Francúza, či je vlastne Holanďan, tak si riadne agresívna.
- Koko:** Alexander, to je vec názoru! Čo myslíš tým, (vyslovuje pomaly) riadne agresívna?
- Puškin:** Nechytaj ma za slovíčka a nechod' okolo horúcej kaše, moja milovaná švagrínka. Čo je s tou štátnou zákazkou?
- Koko:** Ako myslíš Alexander! Máš obrovské dlhy, čo je verejné tajomstvo. Už dávno si potreboval dostať dobrú zákazku.
- Puškin:** (pije alkohol, so záujmom počúva)
- Koko:** Najlepšie štátnu! Štát vždy platí načas. Ale ty si to nepochopil. Inak by si nerobil také smiešne chyby, že večne kritizuješ vládnu garnitúru.
- Puškin:** (rozčúlene) A čo sa mám zaradiť k mlčiacej väčšine? To by sa ti páčilo?
- Koko:** (upokujúco) Alexander, žiješ s rodinou na vysokej nohe. Príjmy tomu ale nezodpovedajú. Natália sa na to nemohla dívať a tak sa prihovorila u patričných ľudí.
- Puškin:** (udivene) Ty snáď chceš povedať, že moja žena vybavila túto zákazku?
- Koko:** (pije alkohol, prikyvuje hlavou)
- Puškin:** (ironicky) Nebuď smiešna švagrínka! Tá vie akurát pobehovať po obchodoch, sedieť u kaderníka, nechať sa hýčkať v salónoch krásy a najviac zo všetkého zbožňuje zábavu.
- Koko:** (pobavene) Strašne ju podceňuješ! Svojou krásou a šarmom vie okúzliť každého a nikto jej nevie povedať slovo (dôrazne) nie. Bola som pri tom, keď jej jeden nemenovaný minister prisľúbil, že urobí všetko pre to, aby si tú zákazku dostal ty. Čo na to povieš teraz, milovaný švagrík?
- Puškin:** (nahnevane) Klameš!
- Koko:** Nepáči sa ti takáto pravda? A keď ti poviem, že bola prítomná pri tom rozhovore aj tvoja (ironicky) milovaná Asja a môže to potvrdiť? Potom budeš tomu veriť?
- Puškin:** (rozmyšľa) Takže preto mal také poznámky môj agent. Už tomu rozumiem. Ja hlupák!
- Koko:** (pobavene) Veru, milovaný švagrík, si ty občas hlupák!

- Puškin:** Chcu ma spoločensky umlčať. Preto tá zákazka! A tá moja žena im na to skočila. Je tak naivná, že ešte s nimi aj spolupracuje.
- Koko:** Nepreháňaj!
- Puškin:** (udivene) Peniaze sú dobrý dôvod, aby som prestal vládu kritizovať a bol ticho. Pred ničím sa nezastavia a využili ešte aj moju ženu. (odhodlane) Tak to sa poriadne prerátali! Ja sa kúpiť nedám! Vrátim zákazku !
- Koko:** Alexander, neblázni! Peniaze nesmrdia, a mohol by si sa premôcť.
- Puškin:** (nepočúva a odchádza)
- Koko:** (pije, rozpráva pre seba) Stále je to rovnaké. Na prvom mieste ideály a potom všetko ostatné. Kedy sa konečne zmení? (odchádza)

8. scéna

Alexander Sergejevič Puškin

Barón van Heeckeren

Asja Gončarovová

Natália Gončarovová-Puškinová

Koko Gončarovová

Georges d'Anthés

Spoločenská akcia: recepcia na veľvyslanectve u baróna van Heeckerena

(Tlmene znie hudba, na scénu prichádzajú v skupinách s pohármi v ruke, navzájo konverzujú, smejú sa.)

- Heeckeren:** (prichádza, dáva pokyn hudbe, aby prestala hrať, tleska) Prosím o pozornosť! Dámy a páni, mám pre vás malé prekvapenie. Dnes nás poctil svojou prítomnosťou muž, ktorého všetci poznáte. Literárny vedec, novinár, filantrop, obranca ľudských práv, ale v prvom rade spisovateľ a básnik. Dámy a páni, dovoľte, aby som medzi nami privítal pána Alexandra Sergejeviča Puškina.
- Všetci:** (veľký potlesk)
- Heeckeren:** (s úsmevom) Odovzdávam mu slovo. (k Puškinovi) Pán Puškin!
- Puškin:** Milí priatelia, ďakujem za vrúcne privítanie! Pán veľvyslanec ma požiadal o krátke vystúpenie, čo som s radosťou prijal. (teatrálne) Často dostávam otázku: Aký sme my Rusi? Dnes len trochu poodhalím tajomstvo môjho národa. Sme plní protikladov. Dokážeme byť krutí a zároveň neobyčajne ľudskí. Vieme sa do úmoru zabávať, ale smútiť vieme ešte viac. Naša duša je od prírody nespútaná, túži po absolútnej slobode a pritom dychtí po živote v harmónii, tichu a pokoji. My Rusi sme mali historicky málo vonkajšej slobody a preto sa ponárame do seba a snívame o vnútornej slobode. Preto dokážeme dokonale znášať útlak a nespravodlivosť. Možno je to tým, že sa tu stretáva kultúra Východu s kultúrou Západu a my čerpáme z oboch. Napriek tomu

ostávame stále sami sebou. (humorne) Asi toto je pre vás, ľudí zo Západu, úplne nepochopiteľné! Sme pre vás záhadou. Alebo sa mýlim?

Všetci: (smiech, potlesk)

Puškin: (so smiechom) Dost' bolo prednášky z mojej strany! Zarecitujem vám radšej moju báseň Prorok.

Všetci: (veľký potlesk)

Puškin: Zožieraný mrakom hriechov, vín
púšťou som šiel jak bedár pravý,
keď v tom šest' krídly Serafín
na ceste sa mi náhle zjavil.
Dlane si vzdušné obnažil,
na moje oči priložil:
roztiahli sa mi zrenice
jak u splašenej orlice.
To isté spravil s ušami:
a čul som zvuky nad nami,
vnímal som nebies zachvievanie,
šum krídel zborov anjelských,
pohyb stých tvorov podmorských,
aj tráv rašenie v jarnom ráne.
Potom sa k ústam priblížil,
schmatol a von mi vydrapil
môj britký jazyk s hriechu penou.
A nato žihadlo mi hada
miesto jazyka do úst vkladá
tou rukou skrvavenou.
A hrud' mi mečom rozťal v pol,
chvejúce srdce vyrval z drene,
z pahreby uhol vychmatol,
vsadil do rany otvorenej.
Ostal som mŕtvy tam, bez síl.
A Boh ma z nebies oslovil:
„Bud' Prorokom, tvoj spánok ruším.
Dar Slova tvoje znamenie.
Kde budeš: v mori, či na súši,
rozpaľuj srdcia v plamene.“(teatrálne sa ukloní)

Všetci: (obrovský potlesk, vyjadrenie obrovského obdivu)
(tlmene hrá hudba)

Puškin: (je šťastný, usmieva sa) Ďakujem!
(Asja, Koko, Natália, pribehnú k Puškinovi, veľmi šťastné, hrdé, obdivne sa naňho pozerajú, gratulujú mu)

Puškin: Aký som bol?

- Natália:** (s hrdosťou) Bol si úžasný, miláčik! Som na teba taká pyšná!
- Koko:** (potmehúdsky) Alexander, po tomto vystúpení si na tejto recepcii hviezda. Hneď si idem užiť trochu tvojej slávy, že som tvoja švagriná.
- Puškin:** (smeje sa) Koko, si nemožná!
- Koko:** (k Natálii) Natália poď, nech sa tebou chvíľu popýšim ako manželkou veľkého básnika.
(odchádzajú k Heeckerenovi a d'Anthésovi, ktorí na boku scény diskutujú, následne odchádza Koko s Heeckerenom zo scény)
- Puškin:** (s veľkým záujmom) Asja, tak čo na to vravíš?
- Asja:** (šeptom) Bol si fantastický. Pre toto ťa tak veľmi milujem.
- Puškin:** (šťastný) Ty mi vieš polichotiť! Poď, pozývam ťa na pohárik.
(odchádzajú)

9. scéna

Natália Gončarovová- Puškinová

George d'Anthés

Alexnader Sergejevič Puškin

Asja Gončarovová

Spoločenská akcia, recepcia na veľvyslanectve u baróna van Heeckerena

- (na scéne tlmene hrá hudba, môžu byť aj ďalšie postavy, lebo je to recepcia)
- d'Anthés:** Prekrásna švagrinka. Ako sa ti darí?
- Natália:** (flirtuje) George, keď ťa vidím, tak výborne. Prečo si sa u nás po svadbe vôbec neukázal?
- d'Anthés:** Ale Natália, vieš predsa, že tvoj manžel si nepraje aby sa naše rodiny stýkali.
- Natália:** Nemôžeš to brať doslova. Alexander to povedal v hneve. On to tak nemyslel.
- d'Anthés:** Natália, ty aj tvoje sestričky ho večne obhajujete. Ja uznávam, že je výnimočný spisovateľ. Jeho diela mám veľmi rád, ale jeho nie! Nebudem akceptovať jeho správanie.
- Natália:** Keby si ho v skutočnosti poznal, zistil by si, že je skvelý. Miluje svoju rodinu a koľko robí pre túto krajinu. Množstvo vecí robí bez nároku na honorár, len z presvedčenia.
- d'Anthés:** Moja zlatá, tak mám asi smolu, lebo som spoznal len jeho horšie ja. Natália sme tu na akcii. Kto vie čo z toho môže byť a my sa len nevinne rozprávame.
- Natália:** Novinári si robia len svoju prácu.
- d'Anthés:** (s veľkou láskavosťou) Natália Gončarovová-Puškinová, ty si neuveriteľne nádherný človek. Vidíš v ľuďoch len a len dobro. Keď vstúpiš do miestnosti, akoby vstúpilo slnko.
- Natália:** (s úsmevom) Švagrík, netušila som , že sa vieš tak vzletne vyjadrovať.
- d'Anthés:** (s úsmevom) Švagrinká, veľa vecí o mne netušíš.

- (Puškin prichádza s Asjou)
- Puškin:** (stroho, ignoruje d' Anthésa) Natália, odchádzame!
- d' Anthés:** (s úsmevom) Dobrý večer.
- Natália:** Stalo sa niečo? Ved' sme len pred chvíľou prišli.
- Puškin:** Vieš, že tieto akcie nemám rád.
- Natália:** Alexander, sú to dôležití ľudia a môžu ti len pomôcť.
- Puškin:** Vôbec ma nezaujímajú. Tie reči tu...
- Natália:** (skočí mu do reči) Alexander, ešte chvíľočku. Predstavím ti ešte zopár ľudí.
- d' Anthés:** (s úsmevom, provokačne) Puškin, vy ma ignorujete?
- Puškin:** A čo ste očakávali d' Anthés? Okrem toho neprajem si, aby ste sa na verejnosti stretávali s mojou manželkou.
- Natália:** (zmierlivo) Alexander, prosím ťa...
- Puškin:** (skočí jej do reči) Ty buď ticho!
- d' Anthés:** Puškin, mali by ste sa trošku ovládať.
- Puškin:** (rozčúlene) Ako si dovoľujete mi rozkazovať?
- Asja:** (zmierlivo) Mládenci upokojte sa. Nebudete tu ostatným robiť divadlo.
- d' Anthés:** Asja, tvoj švagor stále začína.
- Puškin:** (s úžasom) Vy obťažujete moju manželku a to ešte na verejnosti a nakoniec ja začínam?
- Natália:** (zmierlivo s úsmevom) Prosím ťa, podme!
- d' Anthés:** Pravdaže Puškin, choďte, lebo by som vám naozaj mohol niečo povedať.
- Puškin:** (ovláda hnev, cez zuby) Počúvajte d' Anthés, neviem prečo ja sa s vami vlastne rozprávam. Francúzsky príšelec, ktorý chce v Rusku skúsiť šťastie. Ved' ste nič nedokázali. Ba vlastne pardon, stali ste sa nevlastným synom bohatého Holanďana a tak ste k majetku prišli a zobrali ste si úžasnú ženu z mojej rodiny a tak ste ku kontaktom a prestíži prišli.
- d' Anthés:** (posmešne) Dokázal som zaujať všetky ženy vo vašej rodine a to ste zvládli len vy. Žiarlite?
- Puškin:** (odmerane) Natália, odchádzame! Nevieť o čom by som sa ešte s týmto tu mohol rozprávať. (láskavo) Asja, ideš?
- Asja:** Nie. Chcem si ešte trochu poklebetiť.
(Puškin a Natália odchádzajú)

10. scéna

George d' Anthés

Asja Gončarovová

Koko Gončarovová -d' Anthés

Na spoločenskej akcii: recepcia na veľvyslanectve u baróna van Heeckerena

(na scéne tlmene hrá hudba, môžu byť aj ďalšie postavy, lebo je to recepcia)

- Asja:** George, prečo ho tak provokuješ?
- d'Anthés:** Baví ma to. Vystupuje akoby zožral všetku múdrosť sveta. (sarkasticky) Len jeho názor je ten správny. Mám byť ticho, alebo sa s ním hádať? Takto je to lepšie. Má to žiadaný efekt.
- Asja:** Nie je to dobrý nápad. Je veľmi precitlivý na Natáliu.
- d'Anthés:** Chce ju vlastniť. Čo to nevidíš? Alebo aj ty si do neho beznádejne zamilovaná a nechceš vidieť skutočnosť?
- Asja:** Preháňaš.
- d'Anthés:** Vôbec nepreháňam. Štyri deti za šesť rokov manželstva, veď to je bláznovstvo. Je ešte taká mladunká a koľko je tam ročný rozdiel? Snád' aj pätnásť rokov.
- Asja:** Len dvanásť.
- d'Anthés:** Dvanásť, alebo pätnásť, to je jedno. Je to však rozdiel generácie. Natália by len pobehovala z jednej akcie na druhú, Puškin by najradšej sedel doma a písal. Dobre si to vymyslel. Narobil Natálii plno detí aby nemohla do spoločnosti. Chápal by som, keby bol silne veriaci. Ale takto?
- Asja:** George! Alexander má plnú hlavu myšlienok, ktoré potrebuje dostať na papier. Ale píše len na vlnu citov. Všetko ženie do extrému. Potrebuje mať zážitok, aby to mohol zhmotniť v diele.
- d'Anthés:** Asja, veď ja chápem, že je génus. Ale v súkromí sa správa ako obyčajný somár. Ani posledný primitív takto nevyvádza.
- Asja:** (nesúhlasne kýva hlavou)
- d'Anthés:** Darmo kývaš hlavou. Za to, že je svetoznámy spisovateľ, nie je mu všetko dovolené.
- Asja:** George, priženil si sa do tejto rodiny a nič iné ti nezostáva, len rešpektovať čo sa tu deje.
- d'Anthés:** V poriadku. Ja to rešpektovať budem (sarkasticky), ale kvôli tomu, že si veľactený pán Puškin niečo namýšľa ozaj sa meniť nebudem. (nahnevane) A už mám toho dosť! Ty aj Koko stále do mňa rýpete. Stále by ste len niečo riešili. Natália akoby nebola vaša sestra. Je to pohodová ženská a preto som rád v jej spoločnosti. Vytvára príjemnú atmosféru.
- Asja:** Máš ju zidealizovanú, ako všetci. Vidíš len jej krásu a si s ňou len chvíľočku a aj to len na akciách. Keby si len tušil ako svojou naivitou vie človeka rozčúliť až do nepríčetnosti. Je strašne dôverčivá, až hlúpa.
- d'Anthés:** Mne sa to nezdá.
- Asja:** Vôbec ju nepoznáš.
- d'Anthés:** Ale kašlem na to, či ju poznám alebo nepoznám. Cítim sa v jej spoločnosti príjemne. Vlastne sa ani Puškinovi nedivím, že ju stráži ako oko v hlave. A len tak mimochodom milá Asja, hovoríš o Natálii tak, akoby si chcela chrániť Puškina.
- Asja:** Zle si to pochopil. Netajím sa, že Alexandrovi rozumiem a aj ho chápem. Ale, že by som ho chránila? Ten to nepotrebuje.

- d'Anthés:** Asja, Asja. Predo mnou sa na nič nemusíš hrať. Ja ti vidím až do žalúdka. Rada by si si vymenila miesto s Natáliou, však?
- Asja:** Je to inak. Niekedy som sa chcela za neho vydať. Snívala som o ňom. Bola to moja veľká platonická láska. Ale Alexander bol zbláznený len do našej Natálie. So mnou sa rád celé hodiny rozprával, ale v skutočnosti myslel len a len na ňu. Doslova po nej šalel. Nemala som žiadnu šancu. A Natália? Mladučká, naivnučká, bez skúseností. Zamilovala sa. Mama zúrila, nechcela jej dovoliť sobáš, ale Natália čo si raz zaumieni, vždy to dosiahne.
- d'Anthés:** Úbohá Asja.
- Asja:** Neopováž sa ma ľutovať. Takto som šťastná.
- d'Anthés:** Ja ťa neľutujem. Nemysli si, že mi Koko neporozprávala čo sa vo vile deje. Ale nemusíš sa báť. Tieto informácie sú u mňa v absolútnom bezpečí.
- Asja:** (rozčúlene)Neviem čo ti Koko natárala, ale ona vie strašne preháňať a vymýšľať si.
- d'Anthés:** Asja, nie som slepý. Ani hluchý. Niekedy až ľutujem Natáliu. Puškin je riadny sviniar. Takto pod vlastnou strechou... (významne sa pozrie na Asju) Hlavná vec, že v novinách moralizuje a každého kritizuje.
- Koko:** (prichádza) Kto kritizuje a moralizuje?
- d'Anthés:** Drahá, (pobožká ju na líce) o kom sa ja tak môžem s tvojou sestrou rozprávať?
- Koko:** Aha! Večná a neotrepaná téma, Puškin. Asja zobuď sa už! Puškin je len dočasné riešenie. Chyť už príležitosť za pačesy. Dne sú tu tak skvelí chlapi a ty si ich vôbec nevšímaš.
- Asja:** Prestaň! Primitívni zbohatlíci.
- Koko:** (stíši hlas) Tichšie. Mohol by ťa niekto počuť. Ja viem, že mnohým trčí slama z topánok, ale milá sestrička, (dôrazne) je to briliantová slama.
- d'Anthés:** (smeje sa) Miláčik, snáď nechceš Asji niekoho dohadzovať?
- Koko:** Ty sa do toho nepleť, to sú také ženské záležitosti.
- d'Anthés:** No pardon dámy. Aby som náhodou nezistil podrobnosti aj o vzniku nášho manželstva, tak vás radšej opúšťam.
- Koko:** Pa, miláčik.
- Asja:** A nie, že ťa znovu napadne provokovať Puškina!
- d'Anthés:** (odchádza so smiechom)
- Asja:** Koko, dohovor mu, nech neflirtuje na verejnosti s Natáliou.
- Koko:** Prosím ťa, aké flirtovanie. Potrebujú niečo so svokrom vybaviť vo vláde a Natália je najlepší sprostredkovateľ.
- Asja:** Nemôžu to riešiť v súkromí?
- Koko:** Kedy a kde? Náš švagrík ju stráži ako oko v hlave.
- Asja:** Len aby z toho nebol problém. Alexander tvojho muža bytostne neznáša a žiarli naňho.
- Koko:** Milá sestrička, čo ti mám na to povedať? Všetky naše rozhovory skončia na tému Puškin. Už mi to začína poriadne liezť na nervy. Som rada, že nemusím deň čo deň počúvať o ňom.

- Asja:** Preháňaš.
- Koko:** Teba sa ozaj nebudem pokúšať presvedčiť. (zbadá niekoho a tak zmení tému)
Vidíš tam tých dvoch chlapov?
- Asja:** (obzerá sa) Ktorých?
- Koko:** (ukazuje nenápadne) Ten blondák v modrej košeli a ten čierny fešák
v zelenom športovom tričku.
- Asja:** Áno vidím a čo je s nimi?
- Koko:** Tak ten blondák, meno som zabudla, ale príde mi na rozum, je ropný magnát (obráti sa k Asji) a sestrička moja, ten by bol určite pre teba. Viem na sto percent, že je slobodný. (chytí ju za ruku, ťahá ju za sebou) Ide sa na lov.
- Asja:** (so smiechom) Ty si sa musela zblázniť.

11. scéna

O niekoľko dní neskôr

Alexander Sergejevič Puškin

Natália Gončarovová-Puškinová

Asja Gončarovová

Hlas z televízora

Vila Puškinovcov

- Puškin:** (udivene, krúti hlavou) To hádam nie je pravda, čo všetko sú do tej televízie schopní dať.
- Natália:** Alexander, veď je to také jednoduché, za tie spoty si platia a sú to veľké peniaze.
- Puškin:** Nepochopiteľné, aby niekto platil, že chce byť v televízii.
- Asja:** Tebe sa to hovorí, keď si mediálna hviezda, ale aj druhí chcú mať svojich 30 sekúnd slávy.
- Natália:** Asja, pozri sa na tú ženskú. To čo má na sebe? Cukríkovo ružovučký kostýmček, ružovučké čižmičky a mašľa vo vlasoch... (smeje sa)
- Asja:** (smeje sa)
- Natália:** A dáma pozabudla, že minulý rok oslavovala päťdesiatku. Veď to je neveriteľne trápne.
- Puškin:** Miláčik, nebuď taká kritická. Určite sa cíti mladá duchom a preto to prezentuje aj oblečením.
- Natália:** (k Puškinovi) Tebe sa to páči?
- Puškin:** (zo srandy) Áno!
- Asja:** (smeje sa) Jej prsia sú totiž neprehliadnuteľné.
- Natália:** Si strašný.

Asja: (k Puškinovi) Daj to hlasnejšie. To je z tej akcie, čo sme boli pred tromi dňami.

Hlas z

televízora: ...vernisaž sa uskutočnila v novootvorenom múzeu moderného umenia za prítomnosti popredných osobností kultúrneho a spoločenského života našej krajiny. Výstava mala obrovský úspech a keďže bol sponzorom výrobca koňaku, ako myslíte, že to dopadlo? Veselo! Šéf ropnej spoločnosti si pripíjal s majiteľom potravinárskeho koncernu až do samého rána, lepšie povedané do samého vytriezvenia. Manžel opernej divy bol videný v spoločnosti dvoch prekrásnych dám, ktorých cena nového poprsia sa vyšplhala do nebeských výšok.

Puškin: Celkom vtipné a trefné.

Hlas z

televízora: ...štátny tajomník nemenovaného ministerstva, ktorý má až 27 rokov bol pristihnutý pri obraze s názvom „Nevera“ v spoločnosti manželky väčšinového majiteľa kozmetickej firmy, ktorá vyzerá veľmi mlado, ale podľa veku jej vnúcat odhadujeme, že pán štátny tajomník by mohol byť jej synom...

Natália: Len aby redaktorka bola aj zajtra redaktorkou. Zašla príliš ďaleko!

Puškin: Ale veď je to také nevinné.(ironicky) Kto by bránil úprimnej láske?

Asja: Aha, Alexander, to si ty!(s úsmevom) Ako ti to svedčí.

Natália: (k Asji) To bol ten nový oblek, čo sme minulý týždeň kúpili.

Puškin: Ticho buďte, nech počujem čo vraví! Dajte to hlasnejšie! Kde je zase ten ovládač?

Asja: Určite na ňom sedíš.

Puškin: (vyberá spod zadku ovládač a dáva hlasnejšie televíziu)

Hlas z

televízora: ...pokiaľ naša Ikona Ruska, popredný spisovateľ, sa zabával v spoločnosti intelektuálov, kde rozoberali aktuálne spoločenské dianie, jeho prekrásna manželka nezaprela v sebe talent flirtovania. Ktovie ako je to s ňou a jej švagrom, ale ako sa hovorí ani lístok sa bez vetra nepohne. Ako vidíte, malý škandálik, ktorý sa nám podaril zaznamenať, to len potvrdzuje...

Puškin: (vypne televíziu, k Natálii) Takže to neskončilo?

Natália: (prekvapene) O čom to hovoríš ?

Puškin: (potláča hnev) Myslím tvoj románik s d'Anthésom.

Natália: (rozhorčene) Ty si sa zbláznil! ...

Asja: (skočí jej do reči, k Puškinovi) Tebe nie je jasné , že je to relácia na pobavenie? Sám si sa na tom pred chvíľou zabával!

Puškin: Áno bolo to vtipné, ale len do určitého momentu. Toto viem, že je pravda!

Natália: Už zase začínáš s tým nezmyslom okolo Georgea?

Puškin: Nezapieraj! Veď sama si počula ako je váš vzťah hodnotený!

Natália: Pokazil si mi náladu a dnes večer ozaj nepôjdem na akciu i keď je pre teba taká dôležitá.

Asja: Natália, toto nie je riešenie, tie tvoje úteky.

Natália: A ty sa už prestaň starať do nášho vzťahu. (odchádza)

- Puškin:** (chodí zúrivo hore-dole)
- Asja:** (k Puškinovi) Prehnal si to.
- Puškin:** Ako som mal teda reagovať? Byť ticho a smiať sa?
- Asja:** Presne tak!
- Puškin:** (vyčítavo) Večne sa jej zastávaš!
- Asja:** (nahnevane) Takže nakoniec ja som na vine, že vy dvaja nemáte rozum!
- Puškin:** (nepočúva ju) Ale ja to tak nenechám! On mi bude behať za ženou? A ktovie čo ešte všetko stvára! Dnes prídem o manželku a zajtra možno o svoje dielo!!
- Asja:** Alexander, ty nie si v poriadku. Mal by si navštíviť psychiatra. Tie tvoje záchvaty žiarlivosti a potom melanchólie nás všetkých ničia.
- Puškin:** (nepočúva ju) Nemusí so mnou na akciu. Pôjdem sám. Ale s tým sopliakom si to vybavím raz a navždy.
- Asja:** Alexander, nenarob zla všetkým! O nič nejde!
- Puškin:** (odchádza) Čo si myslí, nafúkanec jeden...

12. scéna

Barón van Heeckeren
Alexander Sergejevič Puškin
George d'Anthés

Spoločenská akcia

- Heeckeren:** Pán Puškin upokojte sa.
- Puškin:** Heeckeren čo mi tu rozprávate? Ja viem veľmi dobre, čo je ten váš podarený synáčik zač! A vy v konečnom dôsledku tiež! Hráte sa tu na diplomata a v skutočnosti máte špinu za nechtami!
- Heeckeren:** Pán Puškin, musím vás upozorniť, že ja som kariérny diplomat.
- Puškin:** Pravdaže! S diplomatickou imunitou sa tu už oháňa každý.
- Heeckeren:** Pán Puškin zachádzate príďaleko. Všetko má svoje medze.
- Puškin:** (kričí na čašníka) Čašník, vodku!
- Heeckeren:** Pán Puškin, už ste mali dosť. Cítim sa za vás zodpovedný. Som vaša rodina.
- Puškin:** Aká rodina, čo to tu sľietate Heeckeren? Vy ste si len kúpil d'Athésa ako syna. Ani na to ste sa nezmohli, aby ste mali vlastné dieťa.
- Heeckeren:** Tak toto ozaj nemusím počúvať.
- Puškin:** Pravda sa ťažko počúva? (sarkasticky) Pán barón, hádam si nemyslíte, že neviem o tom aké večierky sa u vás na rezidencii konajú. Aké typy ľudí tam chodia a čo všetko za zvrátenosti sa tam dejú. Je to verejné tajomstvo. Akurát vy viete ako v tom chodiť, aby to nebolo v médiách.
- Heeckeren:** Puškin sú určité medze, ktoré gentleman v spoločnosti nemôže prekročiť. Keby som bol mladší, asi by som to riešil...
- Puškin:** (skočí mu do reči) Ale, ale, niekto pánovi veľvyslancovi skočil na otlak?

- Heeckeren:** Puškin prestaňte piť, hovorí z vás alkohol. Zavolám vám taxík, aby vás odviezol domov.
- Puškin:** Heeckeren prestaňte sa do mňa starať. Piť som ešte len začal a čakám tu na toho vášho nepodareného synáčika. Mám pocit, že sa volá George d'Anthés van Heeckeren, celým meno. Aha, veď ho už aj vidím!
- Heeckeren:** Puškin, nie že tu vyrobíte škandál. Sme na diplomatickej pôde.
- Puškin:** Ale veď je to len obyčajná recepcia.
- d'Anthés:** Dobrý večer Puškin.
- Puškin:** Výstižnejšie bude odpovedať, zlý večer d'Anthés.
- Heeckeren:** (bokom d'Anthésovi) George, daj si pozor. Je už riadne opitý. Nemusí to dopadnúť dobre.
- d'Anthés:** Otec neboj sa, ja to zvládnem.
- Heeckeren:** Páni, ja vás musím opustiť, mám ešte pracovné povinnosti.
- Puškin:** Počúvajte d'Anthés. Ste čerstvo ženatý, napriek tomu beháte za mojou ženou!
- d'Anthés:** Puškin, vy veľmi dobre viete, že to tak nie je.
- Puškin:** Tak ma poučte, ako to je.
- d'Anthés:** Alexander Sergejevič...
- Puškin:** (skočí mu do reči) Pre vás som (dôrazne) pán Puškin.
- d'Anthés:** Ako si prajete (sarkasticky) pán Puškin. Udivuje ma, že taký kultivovaný muž ako vy, ktorý je prezentovaný ako intelektuálny výkvet Ruska sa zaoberá klebetami.
- Puškin:** (nepočúva ho) Počúvajte d'Anthés, (chytí ho za košeľu) máte niečo s mojou ženou alebo nie?
- d'Anthés:** Puškin, nebudte smiešny.
- Puškin:** Takže predsa to je len pravda. (zvýši hlas) Bol to výmysel toho vášho podareného otecka, oženiť sa s Koko? Pravdaže, aby ste sa mohli dostať k mojej žene legálnym spôsobom.
- d'Anthés:** Puškin, vám žiarlivosť, či alkohol, zatemnili mozog. Hovoríte nezmysly! Podťe, odveziem vás domov.
- Puškin:** Ja nechcem ísť domov, ja sa chcem zabávať.
- d'Anthés:** (ťahá ho za sebou) Puškin nevyrábajte tu škandál! Môžeme sa v pokoji porozprávať aj v aute cestou domov.
- Puškin:** d'Anthés, to nie je až taký zlý nápad, rozprávať sa v aute.
- d'Anthés:** Len sa, prosím vás, upokojte.
- Puškin:** (pokojne) Veď ja som pokojný! (zamáva do publika) Odchádzam so švagrom! Dobrú noc!... (odchádzajú)

13. scéna

Asja Gončarovová
George d'Anthés

Natália Gončarovová-Puškinová**Vila Puškinovcov**

- d'Anthés:** (prichádza zašpinený od krvi, rana na hlave ošetrená leukoplastom)
- Asja:** (zhrozene)Preboha ako to vyzeráš? Čo sa stalo? Sadni si.
- d'Anthés:** (sadá si) Mal som autonehodu.
- Asja:** Si v poriadku?
- d'Anthés:** Ale hej. Ja hej.
- Asja:** (zvoní jej mobil) Počkaj, zvoní mi mobil.
- d'Anthés:** Nedvíhaj ho.
- Asja:** A to už prečo?
- d'Anthés:** To budú asi novinári. Ponáhľal som sa aby ste sa to dozvedeli odo mňa.
- Asja:** O čom to hovoríš? Ty si niekoho zabil?
- d'Anthés:** Také niečo.
- Asja:** To si robíš srandu.
- d'Anthés:** Obávam sa, že nie.
- Asja:** Tak hovor už! Ide to z teba ako z chlpatej deky.
- d'Anthés:** Natália je kde?
- Asja:** Kde by tak mohla byť o tomto čase? Spí.
- d'Anthés:** Tak ju zobuď.
- Asja:** Čo si sa zbláznil? Čo už len také dôležité ideš povedať, aby som musela budiť Natáliu?
- d'Anthés:** Nechcel som to hovoriť dvakrát, ale prečo nie. (pokojne) Asja, sadni si.
- Asja:** Postojím.
- d'Anthés:** Prosím ťa sadni si. Bude sa mi to hovoriť ľahšie.
- Asja:** (sadne si)
- d'Anthés:** Asja, v aute so mnou bol aj Puškin.
- Asja:** (vyskočí) Stalo sa mu niečo?
- d'Anthés:** Sadni si!
- Asja:** Stalo sa mu niečo? Je v nemocnici?
- d'Anthés:** Asja, neviem ako by som ti to...
- Asja:** (skočí mu do reči) Tak už hovor!
- d'Anthés:** Puškin je mŕtvy.
- Asja:** To je nezmysel, veď pred polhodinou som s ním telefonovala.
- d'Anthés:** Asja, zomrel pri autonehode.
- Asja:** Alexander je mŕtvy? Nechce sa mi to veriť!
- d'Anthés:** Asja, neviem čo sa stalo. Puškin na akcii veľa pil, vyvádza ako zmyslov zbavený. Chcel som ho len odvieť domov. Ale on vyvádza aj v aute. Z ničoho nič strhol volant, snažil som sa brzdiť, ale nepodarili sa mi nárazu zabrániť.
- Asja:** Čo to rozprávaš?
- d'Anthés:** Hovorím ti, že sme narazili.
- Asja:** Nerozumiem tomu. Ničomu nerozumiem.

- d'Anthés:** Akoby ma chcel zabiť, alebo nás chcel zabiť.
- Asja:** Čo mi to tu rozprávaš?
- d'Anthés:** Vravím ti, že mi strhol volant.
- Asja:** Ja tomu nechcem veriť. Môj Alexander nežije.
- d'Anthés:** Asja, teraz musíme zobrať rozum do hrsti. Vrhnu sa na nás médiá. Určite aj polícia.
- Asja:** George, čo vlastne chceš?
- d'Anthés:** Zobuď Natáliu. Nech sa túto strašnú správu dozvie odo mňa.
- Asja:** A čo jej chceš povedať? Som vrah tvojho manžela a otca tvojich detí?
- d'Anthés:** (rozčúlene) Čo si myslíš, ako je mne? Alebo si snáď myslíš, že som ho chcel zabiť.
- Asja:** (nenávistne pozerá)
- d'Anthés:** Celý večer vyvádza ako zmyslov zbavený. Keď mi neveríš, spýtaj sa Koko alebo môjho otca!
- Asja:** Najhoršie na tom všetko je to, že ti verím. Posledné dni sa správal zvláštne. Tušila som, že sa niečo stane.
- d'Anthés:** Asja, je neviem ako budem môcť s týmto žiť. Asi ma odsúdia. Vieš čo budú robiť médiá? Neviem či to zvládnem.
- Asja:** Koko o tom už vie?
- d'Anthés:** Pravdaže. Volal som aj otcovi. Hľadajú právniku.
- Asja:** George, hádam bude lepšie keď pôjdeš za Koko. Toto je tragédia, ktorá nás všetkých môže zničiť.
- d'Anthés:** Čo chceš urobiť?
- Asja:** To ešte neviem. Je tu hypotéka na dom. Nevyplatené honoráre. Neviem či vôbec mal poisťku. Natália nebude fungovať. Niekoľko sa bude musieť postarať o ňu aj o deti, o Alexandrove pracovné veci. Niekoľko bude musieť zvládnuť médiá, pripraviť pohreb. Toto všetko čaká na mňa. Kto iný? Jeho rodina je skôr na príťaž ako na pomoc.
- d'Anthés:** Asja ,keby niečo, otec by ti pomohol. Ja teraz nie som v stave...
- Asja:** Ďakujem George, ale teraz by to nebolo dobré.
(neustále zvoní mobil Asji aj d'Anthésovi)
- d'Anthés:** (odchádza)
- Natália:** (prichádza rozospatá) Čo je to tu za cirkus? Zajtra mám ťažký deň, potrebujem sa vyspať.
- Asja:** Natália, zajtra máš naozaj veľmi ťažký deň. Ani nevieš akú pravdu si teraz povedala.
(odchádzajú zo scény)
(spoza scény zaznie výkrik Natálie)
- Natália:** Nie!
(na scéne zhasne svetlo)

14. scéna

Hlas z televízora

Premietanie na scéne ako v kina (tma)

Hlas z

televízora: (premietanie na scéne, foto Puškina v rôznych situáciách – herec, ktorý ho hrá)
Dnes si pripomínáme 10. výročie tragického úmrtia Alexandra Sergejeviča Puškina, najväčšieho ruského básnika a spisovateľa, veľkého filantropa, obrancu práv ruského ľudu a Ikony Ruska. Jeho diela, Eugen Onegin, Kapitánova dcéra, Boris Godunov sa dostali na zoznam svetového dedičstva a stali sa nesmrteľnými.

(hudba, premietanie na scéne knižných titulov, záberov z divadelných hier a filmov)

Pri tejto príležitosti si pripomeňme osudy jeho blízkych:

(premietanie na scéne, foto Asji – herečka, ktorá ju hrá) Alexandra Gončarovová, v rodine ju volali Asja, švagriná Puškina sa vydala za rakúskeho diplomata Gustáva Friesenhofa, čerstvého vdovca. Postarala sa o jeho 11 ročného syna a porodila mu dcéru Natáliu. Žije striedavo vo Viedni a v Brodzanoch na Slovensku.

(premietanie na scéne, foto Heeckerena – herec, ktorý ho hrá) Barón van Heeckeren sa vrátil do Holandska, kde žije v ústraní bez kontaktu s médiami.

(premietanie na scéne, foto Koko – herečka, ktorá ju hrá) Jekaterina Gončarovová-d´ Anthés, v rodine ju volali Koko, švagriná Puškina, nasledovala svojho manžela najprv do Nemecka a potom do Francúzska. Porodila Georgovi d´Anthésovi 3 dcéry a pri pôrode 3. dcéry zomrela.

(premietanie na scéne, foto d´Anthéa – herec, ktorý ho hrá)George d´Anthés, švagor Puškina, urobil vo Francúzsku politickú kariéru. Je významným a uznávaným členom parlamentu. Podľa všetkého svoju manželku Koko miloval, lebo po jej smrti sa neoženil. Po rokoch sa vzťahy Georga d´Anthésa s rodinou Puškina upravili. Udobril sa so švagrinami a spoločne sa stretávajú s celými rodinami v Brodzanoch.

(premietanie na scéne, foto Natálie – herečka, ktorá ju hrá)Natália Gončarovová-Puškinová, vdova po Puškinovi, je štátom zaopatrená. Vláda zaplatila všetky dlhy za Puškina, dokonca financovala vydanie jeho súborného diela, deťom vypláca štedrý sirotský dôchodok do dovŕšenia plnoletosti. Natália sa znovu vydala. Jej manželom sa stal generál Peter Petrovič Lanský, ktorému porodila dve dcéry. Má veľmi dobrý vzťah so sestrou Asjou a často ju

navštevuje v Brodzanoch aj s deťmi. Pozoruhodný je jeden fakt! Druhý manžel Natálie, Peter Lanský, má podobné priezvisko ako postava v Puškinovom románe Eugen Onegin, Lenský. Paradoxne, Natáliu často omylom volajú pani Lenská. Možno, takto na seba upozorňuje Puškin. Nevieme či neexistuje niečo medzi Nebom a Zemou!

(tma , zmena hudby)

Hlas z

televízora: (na scéne budú premietané zábery z leteckého nešťastia Štefánika aj s archívnymi nadpismi z novín, z automobilovej havárie Lady Diany a archívne články, z automobilovej havárie Alexandra Dubčeka a archívne články) Do dnešného dňa je smrť Puškina zahalená rúškom tajomstva. Je George d'Anthés vrah Puškina? Alebo máme veriť verzii, že Puškin si za smrť môže sám? Či to bola nešťastná náhoda? Vynorila sa dokonca domnienka, že ho dal odstrániť štát ako nepohodlného kritika. Na záver zostáva nezodpovedaná otázka. Bude niekedy táto záhada odhalená?

Koniec

